

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHIERE

23 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Talpă Boris,
Judecători – Eremciuc Ghenadie, Roic-Botezatu Lilia

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către inculpatul *Șeremet Valentin* și de către avocatul acestuia, *Pavalatii Alexandr*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Șeremet Valentin xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx,

Termenii de examinare:
prima instanță: 27.12.2019 – 15.10.2021;
instanța de apel: 14.12.2021 – 13.12.2022;
instanța de recurs: 17.01.2023 – 23.04.2024.

Asupra motivelor invocate în recursuri, în baza materialelor din dosar, completul de judecată,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 15 octombrie 2021, *Șeremet Valentin* a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 27,186 alin. (2), lit. b), c), d), 186 alin. (2), lit. d), 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, și în baza acestor Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 27,186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal (*episodul din 11.01.2020*) – **1 an** închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.186 alin. (2), lit. d) Cod penal (*episodul din 06.12.2020*) - **1 an și 2 luni** închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.186 alin. (2), lit. d) Cod penal (*episodul din 20.03.2021*) - **1 an și 2 luni** închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

În temeiul art.84 alin.(1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor numite, lui *Șeremet Valentin* i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de **2 ani și 6 luni** închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită în privința lui *Șeremet Valentin* a fost suspendată condiționat pe o un termen de probațiune de **4 ani**.

Pretenția formulată de SRL „Ovico” privind încasarea de la inculpatul *Șeremet Valentin* a sumei de 2 218 lei cu titlu de prejudiciu material, cauzat prin infracțiune a fost respinsă.

A fost soluționată chestiunea cu privire la soarta corpurilor delictive.

1.1. Prin aceeași sentință, la etapa ședinței preliminare, au fost încetate procesele penale în baza art. art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 186 alin.(2) lit. d), 187 alin. (2) lit. c), d), f), art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, în privința lui *Fiodorov Eugeniu xxxxx*, în legătură cu intervenirea decesului inculpatului la 30.05.2021.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Șeremet Valentin, la 20.03.2021, aproximativ la ora 14:50, prin acces liber a pătruns în coridorul comun al apartamentelor 72 și 73 etajul nr. 1 scara nr. 3, a blocului xxxxx, mun. Chișinău, de unde în mod tainic a sustras din dulap o pereche de adidași de culoare albă la prețul de 300 lei, o pereche de adidași negri la prețul de 400 lei, o pereche de adidași „Asix” la prețul de 2 000 lei, o pereche de cizme la prețul de 900 lei, o pereche de pantofi pentru bărbați la prețul de 1500 lei și o pereche de adidași la prețul de 1000 lei, astfel cauzându-i părții vătămate Mutu Maria, daună considerabilă în sumă totală de 6100 lei (volumul nr.1- 913/2021, număr urmărire penală: 2021480327).

Acțiunile lui *Șeremet Valentin* au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. 2) lit. d) Cod penal, conform indicilor calificativi - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot el, Șeremet Valentin la 11 ianuarie 2020, aproximativ la ora 00:55, acționând de comun acord și împreună cu Pupîrev Oleg, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin deteriorarea ușii, au pătruns în debaraua amplasată la etajul nr. 3 al blocului de locuit situat în mun. Chișinău, str. xxxx, de unde au încercat să sustragă o bicicletă de model „Aist” la preț de 1700 lei și o trotinetă de model „Best Score” la preț de 800 lei, ce aparțin cet. Bodnari Mihaela, însă din cauze independente de voința acestora, fapta de sustragere nu și-a produs efectul, Șeremet Valentin și Pupîrev Oleg fiind reținuți la fața locului de colaboratorii echipajului BPRO MAI 436 (volumul nr.1-1515/2020, număr urmărire penală: 2020030040).

Acțiunile lui *Șeremet Valentin* au fost încadrate juridic în baza art. 27-186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, conform indicilor calificativi - *tentativa de furt, adică tentativa de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot el, Șeremet Valentin, la 06.12.2020, aproximativ la ora 12:10, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în incinta SRL „Ovico”, situat pe str. Pușkin 31 mun. Chișinău, în mod tainic a sustras de pe vitrină, un parfum marca „La Femme Prada” la preț de 2218 lei, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil (volumul nr.1-3514/2020, număr urmărire penală: 2020011246).

Acțiunile lui *Șeremet Valentin* au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. 2) lit. d) Cod penal, conform indicilor calificativi - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de prima instanță, procurorul a declarat apel solicitând casarea parțială a sentinței, în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Șeremet Valentin să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza :

- art. 27, 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, la **1** an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, la **1** an și **6** luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

- în baza art.186 alin. (2), lit. d) Cod penal, la **1** an și **6** luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.84 alin.(1) Codul penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor numite, lui Șeremet Valentin să-i fie fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de **3** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În motivarea apelului procurorul a invocat, că pedeapsa stabilită este prea blândă și nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, or, la individualizarea pedepsei penale, prima instanță nu a ținut cont de gravitatea

infracțiunilor săvârșite care potrivit art. 16 alin. (3) penal, fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Totodată, nu a luat în considerație faptul că, anterior inculpatul Șeremet Valentin a fost condamnat pentru săvârșirea de infracțiuni similare și anume prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05.03.2020, Șeremet Valentin a fost condamnat la 7 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, iar prin sentința Judecătoriei Chișinău, Buiucani din 23.04.2021, a fost condamnat la 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 199 alin. (1) din Codul penal.

În contextul celor expuse, procurorul a invocat că, inculpatului i-au mai fost aplicate pedepse sub formă de amendă, precum și a fost suspendată condiționat executarea pedepse, fapt ce denotă că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este aplicarea pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, întrucât aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei nu va atinge scopul pedepsei penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rândul persoanelor predispușe la comiterea faptelor similare

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2022, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care:

Șeremet Valentin a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin.(2) lit. d), 186 alin. (2) lit. d), 27-186 alin.(2) lit. c), d), f) Cod penal și prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen **2** ani, **6** luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea art.90 Cod penal.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului, în comiterea faptelor imputate.

Instanța de apel a notat că, prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Referitor la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a apreciat că există temei legal pentru casarea parțială a sentinței întrucât, la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. art.7, 61, 75, 90 Cod penal, pedeapsa stabilită de prima instanță fiind prea blândă în raport cu circumstanțele de drept și de fapt stabilite pe cauză, reieșind din gravitatea faptelor infracționale săvârșite de către inculpat și personalitatea acestuia.

Prin urmare, instanța de apel la individualizării pedepsei, a ținut cont de prevederile art. art.7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a notat că infracțiunile săvârșite de inculpat, conform art. 16 alin. (3) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

La fel, instanța de apel a remarcat că, inculpatul anterior a mai comis infracțiuni similare, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 05.03.2020, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pentru comiterea a trei epizoade de furt, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal la 7 luni închisoare, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 23.04.2021, Șeremet Valentin, la 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 199 alin. (1) din Codul penal, fapt ce denotă că pedepsele stabilite anterior nu și-au atins scopul, ultimul fiind predispus să comită noi infracțiuni.

Așadar, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, în coraport cu faptele comisă și urmările prejudiciabile ale faptei, precum și personalitatea inculpatului instanța de apel a conchis că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu executarea reală a pedepsei cu închisoare, or, în cadrul cercetării judecătorești nu s-au constatat careva circumstanțe ce ar atesta necesitatea suspendării pe un termen de probă a pedepsei cu închisoare.

Instanța de apel a considerat că, anume această pedeapsă va contribui la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea inculpatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Respectiv, instanța de apel, a reținut ca concluzia instanței de fond precum că corijarea inculpatului este posibilă prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a pedepsei, a fost una pripită, neîntemeiată, urmând a fi exclusă.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul *Șeremet Valentin* cât și avocatul acestuia, *Pavalatii Alexandru*, au declarat recursuri:

5.1. Inculpatul *Șeremet Valentin* a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea recursului declarat, inculpatul susține că pedeapsa aplicată de către instanța de apel este prea aspră. Consideră că, instanța de apel la individualizarea modalității de executarea a pedepsei, nu a ținut cont de faptul că, a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor imputate, ca aceste acțiuni ilegale au fost comise sub influența cercului de persoane cu care petrecea timpul, inclusiv consumând substanțe narcotice, ceea ce și de fapt a generat problemele sale în viață, însă și-a corectat viață. Chiar în partea descriptivă deciziei, a fost clar identificat faptul că, la momentul examinării se afla în Centrul de Reabilitare AO „Eliberare”. Suplimentar comunică că, nu mai este consumator de droguri, s-a căsătorit și are un copil minor la întreținere, iar în concluzia deciziei emise nu se regăsesc examinarea acestor aspecte.

5.2. Avocatul *Pavalatii Alexandru* în numele inculpatului invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței fără modificări.

În argumentarea recursului declarat, avocatul a invocat că, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **2 ani 6 luni**, cu executare reală, stabilită inculpatului de către instanța de apel este prea aspră, or instanța de apel a ignorat circumstanță atenuantă, constatată de prima instanță - căința sinceră.

Astfel, recurentul își exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel în partea excluderii prevederilor art. 90 Cod penal. Menționează că, instanța de apel nu a motivat este sau nu posibilă corijarea și reeducarea lui Șeremet Valentin fără izolare de societate, prin aplicarea dispozițiilor art.90 Cod penal.

În opinia recurentului, instanța de nu a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, are la întreținere un copil minor și este unicul asigurator material al familiei, iar fapta săvârșită este un incident în viața acestuia, care în totalitate, în esență, formează convingerea posibilității făptuitorului de a se corija fără a executa efectiv pedeapsa.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul *Guțan Pavel* a depus referință asupra recursurilor declarate, pledând pentru inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin. (3), *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.*

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În speță se constată că, recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și au declarat recursurile în termen, inculpatul Șeremet Valentin a declarat recurs la 24 februarie 2023, iar avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului la 24 februarie 2023.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, completul de judecată constată că titularii acestora invocă temeiurile pentru recurs stipulate la pct.6) și 10), alin.(1), art.427 Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, în care 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, și pentru că 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Completul de judecată reține că, recurenții nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Șeremet Valentin, însă invocă dezacordul cu soluția instanței de apel doar în partea excluderii prevederilor art. 90 Cod penal, solicitând identic casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței fără modificării, motiv pentru care instanța de recurs se va expune concomitent asupra ambelor recursuri.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, completul de judecată atestă că motivele și temeiurile de recurs invocate de către recurenți nu și-au găsit confirmarea în speță, nefiind constatate erorile de drept invocate.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază*”, completul de judecată în urma cercetării materialelor cauzei constată că, acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată și-a întemeiat soluția de casare parțială a sentinței și pronunțare a unei noi hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Șeremet Valentin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 186 alin.(2) lit. d), 186 alin. (2) lit. d), 27-186 alin.(2) lit. c), d), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, la **2 ani și 6 luni** închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea art.90 Cod penal.

Completul de judecată atestă că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța a examinat prezenta cauză penală în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) și 101 Cod de procedură penală, a ținut cont de motivele expuse de apelant, expunându-se detaliat asupra criticilor invocate de către partea apărării, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului, termenul și modalitatea de executare a pedepsei aplicate.

Tot aici, instanța de recurs constată că deși, recurenții au semnalat temeiul dat de casare, nu au concretizat care este eroarea admisă de instanța de apel, prin ce se confirmă aceasta, mai mult nu au expus nici o argumentare în susținerea temeiului respectiv, fiind invocat formal, iar instanța de recurs nu este competentă să-l completeze din oficiu și prin urmare, temeiul de casare invocat nu-și găsește confirmarea și urmează a fi respins.

În continuare, completul de judecată menționează că la caz nu și-a găsit confirmare nici temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 10), alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 90 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilind în privința acestuia o pedeapsa echitabilă în limitele sancțiunii normelor incriminate.

În acest context, completul de judecată menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, completul de judecată reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând soluția instanței de apel, care a menținut pedeapsa sub formă de închisoare, stabilită de către prima instanță, modificând doar termenul pedepsei cu închisoare, reducându-l de la 3 ani la 2 ani și 6 luni, precum și modalitatea de executare a acesteia prin excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, completul de judecată conchide că instanța a motivat pe deplin și suficient necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare cu executare în penitenciar, motivare care este corespunzătoare practicii judiciare, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele personale ale inculpatului Șeremet Valentin, care potrivit materialelor cauzei, anterior a fost judecat pentru săvârșirea de infracțiuni similare, prezența pedepselor anterioare mai blânde, care au un caracter ascendent și cu toate acestea inculpatul a comis cu intenție noi infracțiuni, aspect care justifică complet aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

Cu referire la alegațiile recurenților privind necesitatea dispunerii suspendării executării pedepsei cu închisoare, completul de judecată notează că în conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea executării pedepsei.

Astfel, completul de judecată evidențiază că lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

La caz se atestă că, infracțiunile săvârșite de către inculpatul Șeremet Valentin, conform art. 16 alin. (3) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, fiind comise cu intenție. Potrivit revendicării anexate la materialele cauzei (*f. d.34-37 vol. IX*), inculpatul anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru infracțiuni similare.

Prin urmare se constată că deși inculpatului anterior a fost condamnat de mai multe ori pentru infracțiuni similare, la pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, inclusiv și la pedeapsă sub formă de închisoare, la un scurt timp după eliberarea sa, în mod repetat a intrat în conflict cu Legea penală, săvârșind noi infracțiuni.

Circumstanțele respective denotă clar că, infracțiunile comise de către Șeremet Valentin nu reprezintă un incident în viața acestuia, dar acțiuni intenționate, fapt care determină temeinicia soluției instanței de apel privind executarea reală a pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului Șeremet Valentin.

În aceste circumstanțe, completul de judecată conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către recurenți, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Totodată, analizând în cumul argumentele invocate de către recurenți în susținerea recursului declarat, completul de judecată atestă că acestea au constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra cărora instanța s-a expus, complet, argumentat și motivat.

În acest sens, completul de judecată face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza Albert vs. România, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie

1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

Ținând cont de cele constatate supra, completul de judecată conchide că erorile invocate de către recurenți nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Inadmisibilitatea recursurilor declarate de către inculpatul *Șeremet Valentin* și de către avocatul acestuia, *Pavalatii Alexandr*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui **Șeremet Valentin xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Roic-Botezatu Lilia